

Rättsfallssamlingen

Domstolens dom (tredje avdelningen)

den 6 september 2012*

”Tullkodex för gemenskapen — Förordning (EEG) nr 2913/92 — Artikel 204.1 a — Förfarande för aktiv förädling — Suspensionssystem — Uppkomst av en tullskuld — Underlåtenhet att uppfylla förpliktelsen att lämna in en avräkningsnota inom föreskriven frist”

I mål C-262/10,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) genom beslut av den 30 mars 2010, som inkom till domstolen den 27 maj 2010, i målet

Döhler Neuenkirchen GmbH

mot

Hauptzollamt Oldenburg,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (referent) och D. Šváby,

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: handläggaren B. Fülöp, därefter handläggaren A. Impellizzeri,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 april 2011,

med beaktande av beslutet av den 25 oktober 2011 att återuppta det muntliga förfarandet och efter förhandlingen den 1 december 2011,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Döhler Neuenkirchen GmbH, genom H. Bleier, Rechtsanwalt,
- Hauptzollamt Oldenburg, genom A. Gessler, Oberregierungsrätin,
- Tjeckiens regering, genom M. Smolek och V. Štencel, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom L. Bouyon och B.-R. Killmann, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

och efter att den 8 mars 2012 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 204.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005 (EUT L 117, s. 13) (nedan kallad tullkodexen).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Döhler Neuenkirchen GmbH (nedan kallat Döhler) och Hauptzollamt Oldenburg (nedan kallat Hauptzollamt) angående en tullskuld för import som Döhler krävs på till följd av att en avräkningsnota avseende varor som hänförts till ett förfarande för aktiv förädling enligt ett suspensionssystem lämnades till tullmyndighetens övervakningskontor efter det att fristen för detta löpt ut.

Tillämpliga bestämmelser

Tullkodexen

- 3 Förfarandet för aktiv förädling enligt ett suspensionssystem definieras i artikel 114.1 a i tullkodexen. Förfarandet för aktiv förädling ska medge att icke-gemenskapsvaror – som är avsedda för återexport från Europeiska unionens tullområde som förädlingsprodukter, utan att dessa varor underkastats importtullar eller handelspolitiska åtgärder – används i en eller flera förädlingsprocesser inom nämnda område. Enligt artikel 114.2 c och d i tullkodexen avses med förädlingsprodukter alla produkter som härrör från förädlingsprocesser, bland annat bearbetning av varor.
- 4 Artikel 89.1 i tullkodexen har följande lydelse:

”Ett suspensivt arrangemang med ekonomisk verkan avslutas när antingen varor som har hänförts till detta arrangemang eller förädlingsprodukter eller bearbetade produkter som erhållits under detta arrangemang hänförs till en ny godkänd tullbehandling.”
- 5 I artikel 118.1 och 118.2 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. Tullmyndigheterna skall ange den tid inom vilken förädlingsprodukterna skall ha exporterats eller återexporterats eller hänförts till någon annan godkänd tullbehandling. ...

2. Tidsperioden skall beräknas från den dag då icke-gemenskapsvarorna hänförs till förfarandet för aktiv förädling. Tullmyndigheterna får bevilja förlängning av tidsperioden, om tillståndshavaren lämnar in en vederbörligen underbyggd ansökan.

I syfte att förenkla får det beslutas att en tidsperiod som börjar under en kalendermånad eller ett kvartal skall löpa ut den sista dagen i en senare kalendermånad eller ett senare kvartal.”
- 6 Avdelning VII i tullkodexen, med rubriken ”Tullskuld”, innehåller i kapitel 2 bestämmelser om tullskuldens uppkomst. Detta kapitel innehåller bland annat artiklarna 201–205, i vilka de faktorer som avgör en tullskulds uppkomst vid import föreskrivs.

7 I artikel 204.1 och 204.2 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. En tullskuld vid import uppkommer i andra fall än [dem som avser olagligt undandragande från tullövervakning av importtullpliktiga varor] genom

- a) bristande uppfyllelse av någon av de förpliktelser som är förenade med tillfällig förvaring av importtullpliktiga varor eller med användning av det tullförfarande som varorna är hänfödda till, eller

...

såvida det inte kan fastställas att dessa försummelse inte haft någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga förvaringen eller tullförfarandet i fråga.

2. Tullskulden uppkommer ... vid den tidpunkt då den förpliktelse vars underlåtelse ger upphov till tullskulden inte längre uppfylls ...”

Tillämpningsförfordningen

8 Europeiska kommissionen antog den 2 juli 1993 förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 214/2007 av den 28 februari 2007 (EUT L 62, s. 6) (nedan kallad tillämpningsförfordningen).

9 I artikel 496 m i tillämpningsförfordningen definieras ”tid för avslutning” som ”den tid inom vilken varorna eller produkterna måste ha hänförts till en ny godkänd tullbehandling”.

10 I artikel 521 i samma förordning föreskrivs följande:

”1. Senast efter utgången av tiden för avslutning, oavsett om förlängning i enlighet med artikel 118.2 andra stycket i [tullkodexen] används eller inte, skall

- i fråga om aktiv förädling (suspensionssystem) ... avräkningsnotan lämnas till övervakningskontoret inom 30 dagar,

...

Om särskilda omständigheter motiverar det får tullmyndigheterna förlänga denna tid även om den har löpt ut.

2. Avräkningsnotan eller ansökan om återbetalning eller eftergift skall innehålla följande uppgifter, såvida annat inte anges av övervakningskontoret:

- a) Uppgifter som hänvisar till tillståndet.

...

e) Uppgifter som hänvisar till de deklarationer genom vilka importvarorna hänförts till ett förfarande.

f) Slag och kvantitet av förädlingsprodukter, bearbetade produkter eller varor i oförändrat skick och den godkända tullbehandling som de har hänförts till samt uppgifter om de deklarationer som avses, andra tuldokument eller varje annat dokument som avser avslutning och tider för avslutning.

...

- i) Beloppet på de importtullar som skall betalas, återbetalas eller efterges och i förekommande fall den kompensationsränta som skall betalas. När detta belopp avser tillämpning av artikel 546 skall det specificeras.

...

3. Övervakningskontoret får upprätta avräkningsnotan.”

- 11 I artikel 546 första och andra styckena i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

”I [tullmyndigheternas beslut att tillåta att förfarandet används] skall det anges huruvida förädlingsprodukter eller varor i oförändrat skick får övergå till fri omsättning utan tulldeklaration, utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som innebär förbud eller begränsningar. De skall i så fall anses ha övergått till fri omsättning om de inte har hänförts till en godkänd tullbehandling när tiden för avslutning löpt ut.

Vid tillämpning av artikel 218.1 första stycket i [tullkodexen] skall deklarationen för övergång till fri omsättning anses ha ingivits och godtagits och frigörandet ha beviljats när avräkningsnotan uppvisas.”

- 12 Artikel 859 i tillämpningsförordningen återfinns i del IV i tillämpningsförordningen, där tullskulden behandlas, och närmare bestämt under avdelning II med rubriken ”Uppkomst av tullskuld”. I denna artikel föreskrivs följande:

”Följande försummelser skall inte anses ha någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga förvaringen eller på tullförfarandet i fråga enligt artikel 204.1 i kodexen, under förutsättning att

- de inte utgör ett försök att föra bort varorna olagligt från tullens övervakning,
- de inte innebär en uppenbar försumlighet av personen i fråga, och
- alla formaliteter som krävs för att åtgärda förhållandena kring varorna därefter genomförs:

...

- 9) Inom ramen för aktiv förädling och bearbetning under tullkontroll, överskridande av tidsfristen för inlämning av avräkningsnotan, om tidsgränsen skulle ha utsträckts ifall ansökan om förlängning gjorts i tid.

...”

- 13 Enligt artikel 860 i tillämpningsförordningen ska ”[tullmyndigheterna ...] anse att en tullskuld har uppstått enligt artikel 204.1 i [tullkodexen], såvida inte den person som skulle vara gäldenären visar, att de villkor som anges i artikel 859 är uppfyllda”.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 14 Under första kvartalet år 2006 importerade Döhler fruktsaftkoncentrat som det beredde inom förfarandet för aktiv förädling enligt ett suspensionssystem, i enlighet med det tillstånd som bolaget erhållit. Enligt detta tillstånd löpte tiden för avslutande av detta förfarande ut kalenderårets fjärde kvartal efter det att icke-gemenskapsvarorna hänförts till nämnda förfarande, det vill säga den 31 mars 2007. Av handlingarna i målet framgår även att tillståndet för Döhler innebar att varor i oförändrat skick eller förädlingsprodukter fick övergå till fri omsättning utan tulldeklaration.

- 15 Trots att avräkningsnotan borde ha lämnats till övervakningskontoret inom 30 dagar efter det att tullförfarandet avslutades, i förevarande fall senast den 30 april 2007, underlät Döhler att göra detta och beaktade inte Hauptzollamts anmodan om att denna avräkningsnota skulle ges in senast den 20 juni 2007.
- 16 I avsaknad av avräkningsnota belade Hauptzollamt den 4 juli 2007 samtliga de importvaror för vilka tiden för avslutning löpt ut den 31 mars 2007 med importtull på varornas totala belopp, eller 1 403 188,49 euro.
- 17 Den 10 juli 2007 inkom Döhler slutligen med sin avräkningsnota avseende de aktuella varorna i det nationella målet. Av notan framgick en importtull att betala på 217 338,39 euro, vilket motsvarade en mindre kvantitet än den som Hauptzollamt fastställt beträffande importvaror som inte exporterats inom föreskriven tid, det vill säga före den 31 mars 2007.
- 18 Döhler begärde omprövning beträffande skillnaden mellan den importtull som Hauptzollamt fastställt och den importtull som framgick av bolagets avräkningsnota, och överklagade därefter Hauptzollamts omprövningsbeslut, i vilket Hauptzollamt fann att det saknades anledning att ändra det tidigare beslutet, till Finanzgericht Hamburg (Hamburgs domstol för mål om skatter) med yrkande om att tullskulden skulle minskas med den tull som Döhler inte ansåg sig skyldig att betala.
- 19 Finanzgericht Hamburg avslog överklagandet med motiveringen att Döhler hade underlåtit att uppfylla sina förpliktelser genom att inte iakttå fristen för ingivande av avräkningsnotan, vilket medfört att en tullskuld uppkommit enligt artikel 204.1 a i tullkodexen. Finanzgericht fann också att det sena ingivandet av avräkningsnotan inte kunde anses utgöra en försummelse som inte haft någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det aktuella tullförfarandet i den mening som avses i artikel 204.1, *in fine*, i tullkodexen, sådan den genomförts med artikel 859.9 i tillämpningsförfordningen.
- 20 Finanzgericht påpekade i det avseendet för det första att fristen för att inge avräkningsnotan inte skulle ha kunnat utsträckas ens för det fallet att ansökan om förlängning gjorts i tid, eftersom det inte förelåg några särskilda omständigheter som kunde motivera en sådan utsträckning. Finanzgericht hävdade för det andra att Döhler Neuenkirchen gjort sig skyldig till uppenbar försummelse, eftersom företaget i egenskap av erfaren ekonomisk aktör inom förfarandet för aktiv förädling kände till skyldigheten att inge avräkningsnotor vid vissa datum och att Hauptzollamt dessutom uppmärksammat bolaget på detta krav.
- 21 Döhler överklagade Finanzgerichts dom till Bundesfinanzhof (den federala domstolen för mål om skatter) och gjorde gällande att tullförfarandet hade avslutats den 31 mars 2007 och att all underlåtenhet att uppfylla en förpliktelse efter detta datum, såsom sent inlämnande av avräkningsnotan, inte kunde inverka på förfarandet och ännu mindre leda till uppkomsten av en tullskuld.
- 22 Den hänskjutande domstolen, som först prövade den av Döhler förordade tolkningen av tullkodexen, ansåg det föreligga vissa oklarheter beträffande uppkomsten av en tullskuld under sådana omständigheter som de i det förevarande målet aktuella. Den betonade vidare risken för en dubbel uppkomst av tullskuld för den del av varorna som inte återexporterats, först vid utgången av tiden för avslutning, och därefter vid utgången av fristen för uppvisande av avräkningsnotan.
- 23 Mot denna bakgrund beslutade Bundesfinanzhof, som fann att tvistens lösning fordrar en tolkning av tullkodexen, att vilandeförklara målet och att ställa följande fråga till domstolen:

”Ska artikel 204.1 a i [tullkodexen] tolkas så, att denna bestämmelse även är tillämplig avseende en underlåtenhet att uppfylla sådana förpliktelser som ska uppfyllas först efter det att det tullförfarande som har tillämpats har avslutats, så att åsidosättandet av förpliktelsen att inom 30 dagar efter det att

fristen för att avsluta förfarandet har löpt ut lämna en avräkningsnota till övervakningskontoret, i samband med en aktiv förädling enligt suspensionssystemet för importerade varor som inom föreskriven tid till viss del återexporteras, leder till att det uppkommer en tullskuld för den sammantagna mängden importerade varor för vilka förfarandet ska avslutas, i den mån förutsättningarna i artikel 859.9 i [tillämpningsförfordningen] inte är uppfyllda?”

Förfarandet vid domstolen

Återupptagande av det muntliga förfarandet

- 24 Domstolen beslutade den 1 mars 2011 att fördela förevarande mål till sjunde avdelningen och kallade parterna till förhandling, som hölls den 13 april 2011. Den beslutade också att målet skulle avgöras utan förslag till avgörande.
- 25 Den 22 september 2011 beslutade sjunde avdelningen att med tillämpning av artikel 44.4 i domstolens rättegångsregler hänskjuta målet till domstolen i syfte att det skulle kunna tilldelas en större sammansättning. Domstolen beslutade därpå att målet skulle tilldelas tredje avdelningen och att det skulle avgöras efter det att generaladvokaten hörts.
- 26 Domstolen beslutade den 25 oktober 2011 med stöd av artikel 61 i rättegångsreglerna att det muntliga förfarandet skulle återupptas och att parterna skulle kallas till ny förhandling, vilken fastställdes till den 1 december 2011.
- 27 Generaladvokaten föredrog sitt förslag till avgörande vid sammanträdet den 8 mars 2012, varpå det muntliga förfarandet avslutades.

Begäran om återupptagande av det muntliga förfarandet till följd av förslaget till avgörande

- 28 Döhler har i skrivelse av den 9 mars 2012 begärt att skriftligen få bemöta generaladvokatens förslag till avgörande, alternativt att det muntliga förfarandet ska återupptas. Till stöd för sin begäran har Döhler anfört att det inte delar generaladvokatens synsätt och att förslaget till avgörande föredrogs utom det muntliga förfarande som avslutades den 1 december 2011.
- 29 Domstolen konstaterar inledningsvis att det varken i stadgan för Europeiska unionens domstol eller i dess rättegångsregler föreskrivs någon möjlighet för parterna att inkomma med yttranden över generaladvokatens förslag till avgörande (beslut av den 4 februari 2000 i mål C-17/98, Emesa Sugar, REG 2000, s. I-665, punkt 2).
- 30 Vad gäller återupptagandet av det muntliga förfarandet, erinrar domstolen om att den enligt artikel 61 i rättegångsreglerna kan förordna om att det muntliga förfarandet ska återupptas ex officio, på förslag av generaladvokaten eller på parternas begäran, om den anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet eller om målet ska avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna (se dom av den 3 mars 2009 i mål C-205/06, kommissionen mot Österrike, REG 2009, s. I-1301, punkt 13).
- 31 Eftersom domstolen i föreliggande fall anser att den har tillräcklig kännedom om omständigheterna för att avgöra målet och eftersom det inte är nödvändigt att avgöra målet på grundval av argument som inte har avhandlats mellan parterna, ska begäran om återupptagande av det muntliga förfarandet inte bifallas.

- 32 När det gäller Döhlers argument att förslaget till avgörande föredrogs utom det muntliga förfarandet, erinrar domstolen om att det i artikel 59 i rättegångsreglerna föreskrivs att generaladvokaten muntligen ska föredra samt motivera sitt förslag till avgörande innan det muntliga förfarandet avslutas samt att domstolens ordförande ska förklara det muntliga förfarandet avslutat sedan generaladvokaten föredragit sitt förslag till avgörande. Det är ostridigt i förevarande mål att det muntliga förfarandet inte hade avslutats innan generaladvokaten föredrog sitt förslag till avgörande vid förhandlingen den 8 mars 2012. Domstolen konstaterar följaktligen att förslaget till avgörande föredrogs på ett sätt som inte utgör något åsidosättande av de regler som ska tillämpas av domstolen.
- 33 Domstolen avslår därmed, efter att ha hört generaladvokaten, den begäran som sökanden i det nationella målet har framställt om att få inkomma med ytterligare skriftliga synpunkter alternativt att det muntliga förfarandet ska återupptas.

Tolkningsfrågan

- 34 Den nationella domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 204.1 a i tullkodexen ska tolkas så, att åsidosättandet av förpliktelsen – enligt artikel 521.1 första stycket första strecksatsen i tillämpningsförordningen – att inom 30 dagar efter det att fristen för att avsluta förfarandet har löpt ut lämna en avräkningsnota till övervakningskontoret, leder till att det uppkommer en tullskuld för samtliga importerade varor för vilka förfarandet ska avslutas, inklusive de som återexporterats utanför Europeiska unionens territorium, i den mån förutsättningarna i artikel 859.9 i tillämpningsförordningen inte anses vara uppfyllda.
- 35 Enligt artikel 204.1 a i tullkodexen uppkommer en tullskuld vid import vid bristande uppfyllelse av någon av de förpliktelser som är förenade med användning av det tullförfarande som varorna är hänfödda till, såvida det inte visas att denna bristande uppfyllelse inte haft någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av detta förfarande. I likhet med vad generaladvokaten påpekat i punkt 49 i sitt förslag till avgörande, ska det understrykas att alla de fall som inte omfattas av detta undantag omfattas av tillämpningsområdet för artikel 204 i tullkodexen.
- 36 Döhler har hävdats att förfarandet för aktiv förädling har avslutats i det nationella målet i enlighet med artikel 89.1 i tullkodexen, genom återexport av varorna på de sätt och inom de frister som föreskrivs, och att förmånen av denna ordning således inte får återkallas retroaktivt genom uppkomsten av en tullskuld till följd av att avräkningsnotan inte lämnats in inom föreskriven frist. Enligt Döhler får således åsidosättandet av den i artikel 521.1 första stycket första strecksatsen i tillämpningsförordningen föreskrivna förpliktelsen att lämna in avräkningsnotan inte leda till att en tullskuld uppkommer i den mån denna förpliktelse inträder efter det att det aktuella tullförfarandet har avslutats.
- 37 Denna ståndpunkt kan inte godtas.
- 38 Varken tullkodexen eller dess tillämpningsförordning innehåller nämligen, i de versioner som var tillämpliga vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet, några bestämmelser enligt vilka det beträffande verkningarna av bristande uppfyllelse för uppkomsten av en tullskuld, med tillämpning av artikel 204 i tullkodexen, ska skiljas mellan en förpliktelse som inträder före eller efter det att det aktuella tullförfarandet har avslutats, eller mellan en "huvudsaklig" förpliktelse och en "sekundär" förpliktelse.
- 39 För övrigt föreskrivs det i artikel 204.1 i tullkodexen att en tullskuld uppkommer vid "bristande uppfyllelse av någon av de förpliktelser som är förenade med ... användning av det tullförfarande", varmed alltså avses samtliga förpliktelser som följer av det aktuella tullförfarandet. Det ska vidare understrykas att det i artikel 859.9 i tillämpningsförordningen uttryckligen föreskrivs att ett

överskridande av tidsfristen för inlämning av avräkningsnotan inte ingår bland de former av bristande uppfyllelse som leder till uppkomst av en tullskuld i den mån vissa villkor, som stadgas i denna artikel, är uppfyllda.

- 40 Domstolen erinrar om att förfarandet för aktiv förädling enligt ett suspensionssystem utgör en exceptionell åtgärd för att underlätta drivandet av viss ekonomisk verksamhet. Detta förfarande innebär att det på unionens tullområde finns icke-gemenskapsvaror som riskerar att släppas ut på marknaden i medlemsstaterna utan att ha förtullats (se dom av den 15 juli 2010 i mål C-234/09, DSV Road, REU 2010, s. I-7333, punkt 31).
- 41 Eftersom detta förfarande innebär en uppenbar risk för den korrekta tillämpningen av unionens tullbestämmelser och för uppbörden av tull, är de personer som åtnjuter förfarandet skyldiga att strikt iaktta de förpliktelser som förfarandet medför. På samma sätt ska det göras en strikt tolkning av de följder som uppstår för dem om dessa förpliktelser inte iakttas (se dom av den 14 januari 2010 i de förenade målen C-430/08 och C-431/08, Terex Equipment m.fl., REU 2010, s. I-321, punkt 42).
- 42 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 50 i sitt förslag till avgörande är det genom att förfarandet för aktiv förädling avslutas på grundval av därtill hörande avräkningsnota som det med avvikelse från det generella förfarandet slutgiltigt fastställs vad som ska ske med de importerade varorna. Avräkningsnotan utgör således en central handling för funktionen av förfarandet för aktiv förädling enligt ett suspensionssystem, vilket också framgår av de detaljerade uppgifter som ska anges däri enligt artikel 521.2 i tillämpningsförfordningen, och förpliktelsen att lämna avräkningsnotan till övervakningskontoret inom 30 dagar efter det att tiden för avslutning löpt ut, sådan den framgår av artikel 521.1 första stycket första strecksatsen i tillämpningsförfordningen, är av särskild betydelse för tullövervakningen inom ramen för detta tullförfarande.
- 43 Uppkomsten av en tullskuld har följaktligen inte karaktären av en sanktion under sådana omständigheter som de i det nationella målet rådande, utan ska anses utgöra en följd av bristande uppfyllelse av erforderliga villkor för erhållande av en fördel som följer av att förfarandet för aktiv förädling enligt ett suspensionssystem tillämpas. Detta förfarande innebär nämligen en villkorad fördel som inte kan beviljas om erforderliga villkor inte är uppfyllda, vilket medför att suspensionssystemet inte kan tillämpas och följaktligen att påförandet av tullen är motiverat.
- 44 Domstolen har dessutom slagit fast att artikel 859 i tillämpningsförfordningen på ett giltigt och uttömmande sätt reglerar de försummelser enligt artikel 204.1 a i tullkodexen som ”inte haft någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga förvaringen eller tullförfarandet i fråga” (dom av den 11 november 1999 i mål C-48/98, Söhl & Söhlke, REG 1999, s. I-7877, punkt 43). I det nationella målet har den hänskjutande domstolen dock utgått ifrån att villkoren i nämnda artikel 859 inte är uppfyllda när den formulerat sin tolkningsfråga.
- 45 Åsidosättandet av en förpliktelse som uppställs för åtnjutande av förfarandet för aktiv förädling enligt ett suspensionssystem och som ska uppfyllas efter det att tullförfarandet löpt ut, i förevarande fall den i artikel 521.1 första stycket första strecksatsen i tillämpningsförfordningen föreskrivna förpliktelsen att lämna avräkningsnotan till övervakningskontoret inom 30 dagar, leder alltså enligt artikel 204.1 a i tullkodexen till att en tullskuld uppkommer för den sammantagna mängden varor för vilka förfarandet ska avslutas, i den mån villkoren i artikel 859.9 i tillämpningsförfordningen inte är uppfyllda.
- 46 När det gäller den av den hänskjutande domstolen och av Döhler åberopade risken för att det ska uppkomma dubbla tullskulder för de varor som inte återexporterats i tvisten i det nationella målet, erinrar domstolen om att tullunionen utgör hinder för dubbelt påförande av tull på en vara (dom av den 20 september 1988 i mål 252/87, Kiwall, REG 1988, s. 4753, punkt 11).

- 47 Det ankommer således på den hänskjutande domstolen att försäkra sig om att tullmyndigheterna inte förfar på ett sådant sätt att en andra tullskuld uppkommer avseende de varor för vilka en tullskuld redan uppkommit på grund av en tidigare tullgrundande händelse.
- 48 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den fråga som ställts besvaras enligt följande. Artikel 204.1 a i tullkodexen ska tolkas så, att åsidosättandet av förpliktelsen – enligt artikel 521.1 första stycket första strecksatsen i tillämpningsförordningen – att inom 30 dagar efter det att fristen för att avsluta förfarandet har löpt ut lämna en avräkningsnota till övervakningskontoret, leder till att det uppkommer en tullskuld för samtliga importerade varor för vilka förfarandet ska avslutas, inklusive de som återexporterats utanför Europeiska unionens territorium, i den mån förutsättningarna i artikel 859.9 i tillämpningsförordningen inte anses vara uppfyllda.

Rättegångskostnader

- 49 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 204.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005, ska tolkas så, att åsidosättandet av förpliktelsen – enligt artikel 521.1 första stycket första strecksatsen i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 214/2007 av den 28 februari 2007 – att inom 30 dagar efter det att fristen för att avsluta förfarandet har löpt ut lämna en avräkningsnota till övervakningskontoret, leder till att det uppkommer en tullskuld för samtliga importerade varor för vilka förfarandet ska avslutas, inklusive de som återexporterats utanför Europeiska unionens territorium, i den mån förutsättningarna i artikel 859.9 i förordning nr 2454/93 inte anses vara uppfyllda.

Underskrifter